KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1880/83

af 8. juli 1983

om en løbende hovedlicitation med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for hvidt sukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 606/82 (2), særlig artikel 13, stk. 2, artikel 18, stk. 5, artikel 19, stk. 4 og 7 og artikel 39, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 608/72 af 23. marts 1972 om regler, der skal anvendes inden for sukkersektoren i tilfælde af betydelig prisstigning på verdensmarkedet (3), særlig artikel 1, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

På baggrund af situationen på markedet for sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet synes det rimeligt at åbne en løbende hovedlicitation over udførsel af hvidt sukker, som under hensyntagen til de mulige svingninger i verdensmarkedspriserne skal give mulighed for at fastsætte en eksportafgift og/eller eksportrestitution;

de almindelige regler for gennemførelse af en licitation med henblik på fastsættelse af eksportrestitutioner for sukker er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 766/68 af 18. juni 1968 om fastsættelse af almindelige regler for ydelse af eksportrestitutioner for sukker (4), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1489/76 (5);

på grund af foranstaltningens særegenhed bør der inden for rammerne af denne forordning fastsættes særlige gennemførelsesbestemmelser, og det bør fastsættes, at de i Kommissionens forordning (EØF) nr. 394/70 af 2. marts 1970 om gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for sukker (6), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1467/77 (7), fastsatte bestemmelser ikke finder anvendelse; af samme årsager synes det nødvendigt at fastsætte passende bestemmelser vedrørende de eksportlicenser, der udstedes i henhold til den løbende licitation, og at der gøres undtagelse fra Kommissionens forordning (EØF) nr. 2630/81 af 10. september 1981 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for sukker (8), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3130/82 (9), Kommissionens forordning (EØF) nr. 3183/80 af 3. december 1980 om fælles gennemførelsesbestemmelser for import- og eksportlicenser samt forudfastsættelsesattester for landbrugsvarer (10), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2666/82 (11), samt Kommissionens forordning (EØF) nr. 645/75 af 13. marts 1975 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportafgifter på landbrugsprodukter (12), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1607/80 (13);

i artikel 3, stk. 1, andet afsnit, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1160/82 af 14. maj 1982 om forudfastsættelse af monetære udligningsbeløb (14), bestemmes det, at såfremt afgiften eller restitutionen forudfastsættes ved licitation, accepteres en ansøgning om forudfastsættelse af de monetære udligningsbeløb kun, hvis den pågældende samtidig med indgivelsen af budet skriftligt erklærer, at han vil ansøge om forudfastsættelse af det monetære udligningsbeløb, såfremt hans bud antages helt eller delvist; er der afgivet en sådan erklæring, indebærer forpligtelsen til at indgive ansøgning om forudfastsættelse af afgiften eller restitutionen efter tilslag en forpligtelse til samtidig at ansøge om forudfastsættelse at det monetære udligningsbeløb; på grund af særlige forhold på sukkermarkedet gælder det, at når en eksportør har til hensigt at gøre brug af muligheden for forudfastsættelse af det monetære udligningsbeløb i forbindelse med en licitation forudfastsat eksportafgift eller -restitution, beslutter nævnte eksportør sig først i det øjeblik, hvor han indgiver ansøgningen om den pågældende eksportlicens; han kan først tage stilling til forudfastsættelsen af ovennævnte monetære udligningsbeløb på et sikkert grundlag efter at være blevet erklæret tilslagsmodtager af afgiften eller restitutionen for den mængde sukker, der er anført i hans tilbud; anvendelsen af nævnte artikel 3, stk. 1, andet afsnit, ville desuden få til følge,

(1) EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
(2) EFT nr. L 74 af 18. 3. 1982, s. 1.
(3) EFT nr. L 75 af 28. 3. 1972, s. 5.
(4) EFT nr. L 143 af 25. 6. 1968, s. 6.
(5) EFT nr. L 167 af 26. 6. 1976, s. 13.
(6) EFT nr. L 50 af 4. 3. 1970, s. 1.
(7) EFT nr. L 162 af 1. 7. 1977, s. 6.
(8) EFT nr. L 258 af 11. 9. 1981, s. 16.
(9) EFT nr. L 329 af 25. 11. 1982, s. 20.
(10) EFT nr. L 338 af 13. 12. 1980, s. 1.
(11) EFT nr. L 283 af 6. 10. 1982, s. 7.
(12) EFT nr. L 67 af 14. 3. 1975, s. 16.
(13) EFT nr. L 160 af 26. 6. 1980, s. 42.
(14) EFT nr. L 134 af 15. 5. 1982, s. 22.

at tilslagsmodtageren, hvis han ikke som fastsat anmoder om forudfastsættelse af det monetære udligningsbeløb samtidig med indgivelsen af licensansøgning, ville miste en meget stor sikkerhedsstillelse, et tab, der ikke står i et rimeligt forhold til målsætningen for den i nævnte artikel 3, stk. 1, andet afsnit, fastsatte foranstaltning; der bør derfor fastsættes en undtagelse fra ovennævnte bestemmelser i forbindelse med denne licitation, idet tilslagsmodtageren stilles frit med hensyn til at ansøge om forudfastsættelse af det monetære udligningsbeløb, når han indgiver ansøgningen om eksportlicens;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der åbnes en løbende hovedlicitation med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for hvidt sukker og inden for dennes gyldighedsperiode holdes der dellicitationer.

2. Den løbende licitation gælder indtil den 13. juni 1984.

Artikel 2

Den løbende licitation og dellicitationerne holdes i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 766/68 samt nedenstående bestemmelser. Bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 394/70 anvendes ikke.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne udfærdiger en licitationsbekendtgørelse. Licitationsbekendtgørelsen offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.* Medlemsstaterne kan derudover offentliggøre licitationsbekendtgørelsen eller lade den offentliggøre andre steder.

2. Licitationsbekendtgørelsen angiver bl.a. licitationsbetingelserne.

3. Offentliggørelsen af bekendtgørelsen om den løbende licitation finder kun sted med henblik på dennes åbning. Bekendtgørelsen kan ændres i den løbende licitations gyldighedsperiode. Den ændres i den nævnte periode, såfremt der foretages en ændring i licitationsbetingelserne.

Artikel 4

1. Fristen for indgivelse af bud til den første dellicitation

a) begynder den 12. juli 1983,

b) udløber den 20. juli 1983, kl. 10.30.

2. Fristen for indgivelse af bud til de efterfølgende dellicitationer

a) begynder den første arbejdsdag efter udløbet af den foregående frist,

b) udløber onsdag i den følgende uge, kl. 10.30.

3. Uanset stk. 2, litra b), udløber de frister for indgivelse af bud, der er fastsat til onsdag den 2. og 16. november 1983, henholdsvis torsdag den 3. og 17. november 1983, kl. 10.30.

4. Uanset stk. 2 finder den dellicitation, som er fastsat til onsdag den 28. december 1983, ikke sted.

5. De i denne forordning fastsatte tidsfrister er belgisk tid.

Artikel 5

1. De interesserede parter deltager i licitationen enten ved indlevering af et skriftligt bud til det kompetente organ i en medlemsstat mod kvittering for modtagelsen eller ved anbefalet brev, pr. telex eller pr. telegram til det nævnte organ.

2. I budet angives

a) licitationens referencenummer;

b) den bydendes navn og adresse;

c) den mængde hvidt sukker, som skal udføres;

d) størrelsen af eksportafgiften eller i påkommende tilfælde størrelsen af eksportrestitutioner pr. 100 kg hvidt sukker, udtrykt i den medlemsstats valuta, hvor budet indgives;

e) den sikkerhedsstillelse, som mindst vedrører den i litra c) omhandlede mængde sukker udtrykt i den medlemsstats valuta, hvor budet indgives.

3. Et bud er kun gyldigt, såfremt

a) den mængde, der skal udføres, omfatter mindst 250 tons hvidt sukker;

b) der inden udløbet af fristen for indgivelse af bud er fremlagt bevis for, at den bydende har stillet den i budet anførte sikkerhed;

c) det indeholder en erklæring, hvorved den bydende forpligter sig til, såfremt hans bud antages, inden for den i artikel 12, litra b) anførte frist at ansøge om eksportlicenser eller eksportlicenser for de mængder hvidt sukker, der skal udføres;

d) det indeholder en erklæring, hvorved den bydende, såfremt hans bud antages, forpligter sig til

— ud over sikkerhedsstillelsen at betale det i artikel 13, stk. 3, omhandlede beløb, hvis forpligtelsen til at udføre i medfør af den i artikel 12, litra b), omhandlede eksportlicens ikke opfyldes, og

— inden 30 dage efter udløbet af eksportlicensens gyldighed at give det organ, som har udstedt den, oplysning om den eller de mængder, for hvilke eksportlicensen ikke er benyttet;

e) det indeholder alle de i stk. 2 nævnte oplysninger.

4. I et bud kan anføres, at det kun anses for indgivet

a) såfremt der fastsættes en mindste eksportafgift, henholdsvis en maksimal eksportrestitution, på dagen for udløbet af indgivelsesfristen for de pågældende bud;

b) såfremt tilslaget angår hele eller en bestemt del af den tilbudte mængde.

5. Bud, der ikke er indgivet i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning, eller som indeholder andre betingelser end de i bekendtgørelsen anførte, tages ikke i betragtning.

6. Et bud kan ikke trækkes tilbage.

Artikel 6

1. Den bydende stiller en sikkerhed på 9 ECU/100 kg sukker til udførsel i henhold til denne licitation. Bortset fra det i artikel 13, stk. 3, omhandlede tilfælde udgør denne sikkerhedsstillelse for tilslagsmodtageren den sikkerhed, som stilles i forbindelse med den i artikel 12, litra b), omhandlede ansøgning om eksportlicens.

2. Sikkerheden stilles efter den bydendes valg i kontanter i form af en garanti fra en institution, som opfylder de kriterier, der er fastlagt i den medlemsstat, hvor budet indgives.

3. Bortset fra tilfælde af force majeure frigives sikkerheden kun

a) for så vidt angår de bydende, for den mængde, for hvilken budet er blevet forkastet;

b) for så vidt angår tilslagsmodtagerne, såfremt de har ansøgt om eksportlicens inden for den i artikel 12, litra b), omhandlede frist og da kun for den mængde, for hvilken de har opfyldt eksportforpligtelsen i medfør af den i artikel 12, litra b), omhandlede eksportlicens, idet artikel 33 i forordning (EØF) nr. 3183/80 stadig anvendes. Sikkerheden fortabes for den mængde, for hvilken disse forpligtelser ikke er opfyldt.

4. I tilfælde af force majeure fastsætter den pågældende medlemsstats kompetente organ de foranstaltninger, som det finder nødvendig i betragtning af den omstændighed, der påberåbes af den interesserede part.

Artikel 7

1. Gennemgangen af budene foretages af det pågældende kompetente organ i et lukket møde. Med forbehold af stk. 2 har de personer, der har adgang til gennemgang, tavshedspligt.

2. Budene oversendes straks til Kommissionen i anonym form.

Artikel 8

1. Efter gennemgang af de indgivne bud kan der fastsættes en maksimumsmængde pr. dellicitation.

2. Det kan besluttes, at en bestemt dellicitation skal være uden virkning.

Artikel 9

1. På grundlag af den for produktionsåret 1983/84 fastsatte interventionspris for hvidt sukker, og under hensyntagen især til situationen og den forventede udvikling på markedet for sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet fastsættes der

— en mindste eksportafgift,

— eller en maksimal eksportrestitution.

2. Tilslaget gives, når der er fastsat en mindste eksportafgift, til den eller dem, hvis bud svarer til eller ligger over den mindste eksportafgift, jf. dog artikel 10.

3. Tilslaget gives, når der er fastsat en maksimal eksportrestitution, til den eller dem, hvis bud svarer til eller ligger under den maksimale eksportrestitution, samt til enhver, hvis bud vedrører en eksportafgift, jf. dog artikel 10.

Artikel 10

1. Er der fastsat en maksimumsmængde for en dellicitation

— gives tilslaget, såfremt der er fastsat en mindste afgift, til den, hvis bud angiver den højeste eksportafgift. Hvis maksimumsmængden ikke opbruges helt i kraft af dette bud, gives tilslaget, indtil den nævnte mængde er opbrugt til de bydende i forhold til eksportafgiftens størrelse, idet den højeste eksportafgift er udgangspunkt;

— gives tilslaget, såfremt der er fastsat en maksimal restitution, i overensstemmelse med de i første led fastsatte bestemmelser, og såfremt mængden opbruges, eller der ikke er indgået bud med angivelse af en eksportafgift, til den, hvis bud angiver en eksportrestitution, i forhold til restitutionens størrelse, idet den laveste restitution er udgangspunkt, og indtil maksimumsmængden er opbrugt.

2. Fører den i stk. 1 omhandlede bestemmelse om tilslag til, at maksimumsmængden overskrides ved antagelsen af bud, gives der kun tilslag til den bydende for den mængde, der er nødvendig for at opbruge maksimumsmængden. Angiver budene samme eksportafgift eller samme eksportrestitution, og fører antagelse af den samlede mængde, disse bud repræsenterer, til overskridelse af maksimumsmængden, gives tilslaget ved, at maksimumsmængden deles

— i forhold til den samlede mængde, der er anført i hvert af budene,

— mellem tilslagsmodtagere op til en nærmere bestemt maksimumsmængde,

— eller ved lodtrækning.

Artikel 11

1. Den pågældende medlemsstats kompetente organ meddeler straks alle de bydende resultatet af deres deltagelse i licitationen. Endvidere tilstiller dette organ straks tilslagsmodtagerne en erklæring om antagelse af budet.

2. I erklæringen om tilslag skal angives

a) licitationens referencenummer;

b) den mængde hvidt sukker, der skal udføres;

c) den eksportafgift, der skal opkræves, henholdsvis den eksportrestitution, der skal ydes pr. 100 kg hvidt sukker for den i litra b) anførte mængde.

Artikel 12

Tilslagsmodtageren har

a) ret til at få udstedt en eksportlicens for den antagne mængde med angivelse af henholdsvis den eksportafgift eller den eksportrestitution, der er anført i budet;

b) pligt til i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 3183/80 at indgive en ansøgning om eksportlicens for nævnte mængde, idet artikel 12, stk. 2, i nærværende forordning og artikel 10 i forordning (EØF) nr. 645/75 ikke finder anvendelse i dette tilfælde. Ansøgningen indgives senest

— den sidste arbejdsdag forud for den dag, hvor den følgende uges dellicitation holdes,

eller

— den sidste arbejdsdag i den følgende uge, hvis der ikke i denne uge er fastsat nogen dellicitation,

c) pligt til at udføre den mængde, som er anført i budet, og såfremt denne forpligtelse ikke er opfyldt, i givet fald at betale det i artikel 13, stk. 3, omhandlede beløb.

Denne ret og disse forpligtelser kan ikke overdrages.

Artikel 13

1. Bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2630/81 anvendes ikke for hvidt sukker, der udføres i henhold til nærværende forordning.

2. Eksportlicenser, som udstedes i henhold til en dellicitation, gælder fra deres udstedelsesdato indtil udgangen af den femte måned efter den, hvori dellicitationen har fundet sted.

Imidlertid

a) er eksportlicenser, som udstedes i henhold til dellicitationer

— som finder sted mellem den 20. juli og den 7. september 1983, først gyldige fra den 15. september 1983,

— som finder sted mellem den 14. og den 28. september 1983, gyldige fra udstedelsesdagen

og kun til den 31. december 1983;

b) er eksportlicenser, som udstedes i henhold til dellicitationer, som finder sted fra den 1. februar 1984, kun gyldige indtil den 31. juli 1983.

3. Bortset fra tilfælde af force majeure gælder, at såfremt eksportforpligtelsen i medfør af den i artikel 12, litra b), omhandlede eksportlicens ikke er opfyldt, og såfremt den i artikel 6 omhandlede sikkerhed er mindre end

a) den eksportafgift, som er anført på licensen, efter fradrag af den afgift, som omhandles i artikel 18, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1785/81, og som er gældende på den sidste dag af licensens gyldighedsperiode,

eller

b) summen af den eksportafgift, som er anført på licensen, og den restitution, som omhandles i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 766/68, og som er gældende på den sidste dag i licensens gyldighedsperiode,

eller

c) den eksportrestitution, som omhandles i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 766/68, og som er gældende på den sidste dag i licensens gyldighedsperiode minus den restitution, som er anført på licensen,

opkræves af indehaveren af licensen i overensstemmelse med de frister, som er fastsat i artikel 33 i forordning (EØF) nr. 3183/80 som yderligere sikkerhedsstillelse forskellen mellem den i artikel 6 omhandlede sikkerhed beregningsresultatet ifølge litra a), b) eller c) og for den mængde, for hvilken den nævnte forpligtelse ikke er opfyldt.

Artikel 14

Såfremt tilslagsmodtageren har til hensigt at indgive ansøgning om forudfastsættelse af det monetære udligningsbeløb som led i denne løbende licitation, anvendes artikel 3, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1160/82 ikke.

Såfremt der gøres brug af artikel 3, stk. 1, første afsnit, i samme forordning, gælder artikel 3, stk. 1, tredje afsnit, og stk. 2, fortsat for denne licitation.

Artikel 15

I artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2016/82 (1) ændres »31. august 1983« til den »14. juli 1983«.

Artikel 16

Denne forordning træder i kraft den 12. juli 1983.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juli 1983.

På Kommissionens vegne

Poul DALSAGER

Medlem af Kommissionen

(1) EFT nr. L 216 af 24. 7. 1982, s. 25.